

Luteranci.

Historičen roman. Spisal A. Koder.

(Dalje.)

Med tem ko se je godilo to na Strmolekem dvorišču, hitelo je po stran...

"Mojster naš, kje hočeš, da te skri-jemo, dokler ne ozdraviš?"

"Ne skrbite za-me, prijatelji; sebe varujte; kajti žalostni časi so prišli nam in neopravičljivi; mene niso nali nepripravljenega."

"Avniča ni med nami", odgovori žalostno Gogala. "Ugrabili so nam ga, ko smo prihiteli tebi na pomoč, ki si se bojeval z Goričkom, in rešiti ga ni bilo časa več, če ne bil bi ostal ti mrtve na mestu."

"Goriček je bil toraj Judež Iškarijot izmed mojih prijateljev?" po-naavlja polglasno Knafelej.

"Polakomnil se je obljubljenih srebernjakov. Jaz sem ga zaznamoval dobro za izdajalske namere; odrezal sem mu desno uho in je pribil na hišna vrata kamniškega sodnika," pri-poveduje ganen Jurij Kriškar, in ne-kakov divji maščevalen ogenj bliska mu v žalostnem pogledu.

"Plašan je za svoje izdajalstvo. Ubil sem mu s kladivom glavo, da mora biti mehka kakor medenica," povzame zopet Gogala.

"Za Avniča mi je žal, in to nepo-pisljivo žal, prijatelji", reče potem s slabim glasom Knafelej.

"Predno bude solnce trikrat izha-jalo, viselo bo de njegovo truplo med zemljo in nebom, in črni krokarnji bo do obletavali njegovo neutrudljivo glavo. Vaša dolžnost je, bratje, da prikrajšate mrtvem zaničevanje in ga skrivaje odstranite raz visle, če je mogoče; kajti ondi se ne smeš samo on, temveč tudi naša stvar, za katero živimo in umrjemo, če je potreba."

In ko so podali možakarji desnice govorniku, da store vse, kar je v njih moči, da osvobodijo Avniča ali mu vsaj prikrajšajo sramoto v smrti, de-jal je Knafelej Gogali:

"Prijatelj, ti si mi bil ves čas zvest in nepremakljiv kakor skala, za-te imam še posebno naročilo."

Naročil je skrivaje potem Knafelej svojemu tovarišu, naj izroči nesrečnej grajskej hčeri, če je mogoče, njegovo zadnjo poročilo in jo naj prosí v njegovemu imenu odpuščanja, ker jej je zagrenil najlepše mladostne dni. Prosi jo naj, da ga pozabi in da ostane zvesta veri svoje matere; kajti le ona tolaži, le ona deli mir in srečo!"

Danilo se je jelo med tem, in na nebu je že ugaševala juternica, ko so položili možje v samotno kočjo nakeljske fane ranjenega Knaflja in se molče razšli.

Petnajsto poglavje.

Bilo dolgo bojevano kruto, Da je konec boju noč storila. Kraljedvorski rokapis.

Milo so peli dva dni pozneje cerk-ljanski zvonovi; kajti nesli so iz Str-molskega gradu ubitega Gorička k pogrebu. Velika množica ljudi ga je spremljevala na zadnjem potu. Trditri nečemo, da jo je vabila pobožnost in žalost po ranjem, temveč radovednost, ker nosili so mriča grajski hlapei in grajšček sam ga je spremlj-ljal.

Videzno žalosten je bil le jeden pogrebe. Zadnji za množico stopal je možak rudečih las in z zavezano gla-vo Urban Kos, Goričkov prijatelj. Povedali smo že, da je bil ranjen pri Knafljevem begu. Dva dni se je zdrav-il potem v gradu in čakal Goričko-vega pogreba. In ko je stopal potem na vitez žalnoč po umrlem in je od-govarjal glasnej molitvi pogrebeev, mislil bi bil lahko kdo, kako mu sega v srce prijateljeva smrt. Vendar te-mu ni bilo tako. Vso pot je premi-šljal Kos, kaka neizmerna škoda je, da je utekel Knafelej, že zaradi tega, ker ne bode zdaj sodnik Kramer hotel njemu izplačati obljubljene talije. Poslednje bi bilo sicer vlasti zdaj prijetno, ko je umrl Goriček in bi njemu istega denarja niti deliti ne bilo potreba.

Ker je bil ta dan ravno nedelja in ker se je dogodba o boji z luteranci na Strmolekem dvorišču raznesla ur-no po vaseh na daleč okrog, je narav-no, da je pogreb Gorička, o katerem so trdili vsi kmetje, da ima tudi črno luterš-dušo, napravil velik hrup, in več kot tisoč ljudi je privabil v Cerk-lje. Najbolj čudno in nerazumljivo pa se je dozdevalo ljudem, kako se more taka griva brezverska pokopa-vati s tako slovesnostjo, kakor da bi bil dober katoličan, in povrh še na njih blagoslovljeno in katoliško pokopališče. Dobro so namreč vedeli kmetje, da prepoveduje postava pokopavati luterance na svetem kraji.

Čule so se toraj že dan pred pogre-bom grozitive in govori posameznih kmetov, da ne trpe, da se jim skruni pokopališče, in isti Goriček ne bode počival ondi, ker je bil luterš od nog do glave, čeravno gosposka in pa Str-molski grajšček tega ne ve ali pa verjeti noče.

Vnel se je bil tudi že prvi dan mali boj zaradi Gorička v Cerkljah. Ko je namreč cerkvenik jel mriču zvoniti, pritekli so sosedje in zavezali s silo zvonove. Opoldne in zvečer pa je zvonilo zopet, a ne spodaj pred cerkvijo, temveč v zvonik se je boje nekdo zaklenol in zvonil je v linah iz strahu pred kmeti mriču. Vse to se je razneslo urno kakor blisk po fari in vzbujalo neizmerno radoved-nost, kako bodo pokopavali ubitega Gorička.

Take so bile okoliščine, ko so se isto popoldne bližali pogrebi Cerk-ljam. Že pri prvih hišah v vasi pričā-kovale so jih posamezne vrste moža-kov in ženstava. Čule so se že dva dni poprej kletve in groznje proti lute-raneem, in današnji pogreb je bil ka-kor navlašč primeren za demonstra-cije proti krivoverstvu.

Povrh je bil Strmolski grajšček Koronini tako kratkoviden, da je raz-glasil po svojih hlapeih največje kaz-ni onemu, ki zabranjuje zvonjenje Goričku, ali ki prouzroči najmanjši nered pri pogrebu.

Kmetje, ki že niso prej imeli mno-go zaupanja v gospodo po gradeh, saj je bila tudi ona skoro vsa luterš, posneli so iz tega, da je tudi Strm-olčan javno pristopil k novi veri in da jo hoče polagoma vsiliti tudi njim. V resnici pa je bilo ravno nasprotno. Grajšček je hotel le častiti s sloves-nim pogrebom Knafljevega izdajalca, saj ni vedel, da je storila poslednja le lakomnost po denarji in razžaljena osobna čast.

Komaj so dospeli pogrebi do prvih hiš v vasi, razlegal se je posmah na desno in levo ter posamezne zabav-ljice na luterance. In ko se je spoza-bil celo nekdo izmed kmetov, da je skrivaje izza hrbita vrigel kamen na mrtvaško trugo in ranil po nesreči jednega izmed nosačev, bil je po sili prouzročen nemir in boj.

Ko je namreč grajšček videl, kako se javno smečijo njegova povelja in se kamnajo pri belem dnevu njegovi stražniki, ukazal je razjarjen svojim spremljevaleem, naj primejo onega, ki je vrigel kamen in s silo razpode zbrano množico ob cesti, koder se vije pogreb.

In ko so v resnici potem, akoravno videzno neradi, povzdignoli grajski hlapei sulice in helebarde nad gnečo ljudstva in ravnili neko ženo, ki je branila zasačenega početnika, bil je hipoma razvnet upor, kakor da bi bil kdo olja vtil med skrivaj tleči ogenj. Krik in prepir se je širil enako po-vodnji po celej vasi proti cerkvi, kjer je bilo največ zbranega in čakajočega ljudstva, in le s silo so delali grajski hlapei pogrebu pot.

(Dalje prihodnjik.)

Advertisement for Pain Expeller, Reumatizem, Pokostnico, Podagstro itd. by F. A. Richter & Co.

Advertisement for Saloon, Naznanilo, Društva priporočava veliko plesno dvorano, Brata Mladič.

Advertisement for Glavna Slovenska Hranilnica in Posojilnica, 4 1/2% interest rate.

Advertisement for Saloon, 107-109 Greenwich Street, New York, featuring Frida von Kroge.

Advertisement for Benziger Brothers, New York, Cincinatti, Ohio, Chicago, Ill., featuring Zlati in Srebrni znaki.

Advertisement for John Kracker, 1199 St. Clair St., Cleveland, O., featuring wine and food products.

Advertisement for Compagnie Generale Transatlantique, featuring ship schedules and agents in New York.

Advertisement for Holland-America Line, featuring ship schedules and agents in New York and Chicago.

Advertisement for Red Star Line, featuring ship schedules and agents in New York and Philadelphia.